

Nadestane przez drukarnię
L. Bogusławskiego w Warszawie dnia
28 SIER

3 lipca 1931 r.

C03b 35/00 2

URZĄD PATENTOWY

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ OPIS PATENTOWY

Nr 13749.

Yvon Brancart
(Fauquez-lez-Virginal, Belgja).

Kl. ~~32 a 34~~

32a 35/00

Płyta podstawowa do wprowadzania tafli szklanych do pieca chłodniczego.

Zgłoszono 2 września 1929 r.

Udzielono 11 maja 1931 r.

Pierwszeństwo: 14 lutego 1929 r. (Belgja).

Wynalazek niniejszy dotyczy pieców, używanych do powolnego ochładzania szyb i płyt szklanych po ich odlaniu. Piece te zaopatrzone są wpobliżu otworu załadowniczego w płytę z bloków ogniotrwałych, na którą wprowadza się płytę szklaną, wychodzącą ze stołu do odlewania. Czyni się to w tym celu, aby mogła ona spokojnie zestalić się, zanim zostanie umieszczona na przenośniku, prowadzącym ją przez strefy stopniowego ochładzania w piecu. W chwili, gdy płyta szklana zostanie wprowadzona do pieca, płyta ogniotrwała podlega raptownemu ogrzaniu, co powoduje zkolei rozszerzenie się tworzących ją bloków. Potem, gdy płyta szklana ochłodzi się i wsunie się ją na przenośnik,

płyta ogniotrwała kurczy się zpowrotem. Te po sobie następujące rozszerzenia i kurczenia się rozluźniają bloki płyty, powodując szpary. Szkło jeszcze miękkie pod wpływem własnego ciężaru dąży do wciśnięcia się w szpary i w wyniku powstają na szkłe odpowiednie rysy.

Wynalazek ma na celu zapobieżenie tej niedogodności przez niedopuszczenie do tego, aby bloki płyty rozluźniały się, pozwalając jednak na ich swobodne rozszerzanie się i kurczenie.

Osiąga się to według wynalazku niniejszego przez poddanie bloków płyty naciśskowi sprężystemu, działającemu w kierunku od zewnątrz do wewnątrz płyty i to w ten sposób, aby utrzymać stale bloki

we wzajemnem zetknięciu, zarówno wówczas, gdy się rozszerzają, jak i wtedy, gdy się kurczą. W tym celu umieszcza się wewnątrz płyty pręty metalowe, krzyżujące się ze sobą, na wystających końcach których umieszczono sprężyny. Te pręty mogą przechodzić nawskroś bloków lub też przechodzić pomiędzy nimi w miejscach połączeń.

Poza tem, celem uniknięcia dążności płyty szklanej do wzdymania się przy ochładzaniu nadaje się płycie jeszcze w stanie plastycznym kształt, zlekka wklęsły, aby później, stygnąc i dążąc do wzdymania się tem samem wyprostowywała się i stawała płaską.

Na rysunku

fig. 1 przedstawia widok perspektywiczny płyty,

fig. 2 — rzut poziomy płyty,

fig. 3 — przekrój częściowy płyty w zwiększonej skali,

fig. 4 przedstawia w widoku perspektywicznym blok o kształcie specjalnym,

fig. 5 przedstawia widok z boku płyty, uwidoczniający wklęsłość tejże.

W miejscach zetknięcia się bloków 1, które tworzą płytę pieca do ochładzania, wykonano kanały 2, przez które przechodzą pręty metalowe 3, oraz kanały 4, prostopadłe do pierwszych i podniesione nieco ponad nie, przez które przechodzą inne pręty metalowe 5, krzyżujące się prostopadłe z prętami 3. Końce tych wszystkich prętów wychodzą nieco poza boczne powierzchnie płyty i przechodzą przez sztaby metalowe 6, dociskane do bloków 1 zapomocą sprężyn śrubowych 7, nałożonych na pręty, i przytrzymywane nakrętkami 8.

Skoro bloki 1 rozszerzają się, odpychają one sztaby 6 wzdłuż prętów 3 i 5 i ścisną sprężyny 7, które później, skoro bloki zaczną się kurczyć, rozciągają się i odpychają je do wewnątrz płyty, utrzymując je przez cały czas we wzajemnem dokładnem zetknięciu.

Zamiast być prowadzonymi przez miejsca zetknięcia bloków 1, pręty 3 i 5 mogą przechodzić przez kanały przechodzące przez poszczególne bloki, jak to pokazano w miejscu 2 i 4 na fig. 4. Blok 11, przedstawiony na tej figurze, posiada występ 12 i wpustkę 13, które wchodzą, względnie obejmują także wpustki i występy innych analogicznych bloków, a to celem zwiększenia sztywności płyty. Można również użyć bloków o kształtach i rodzajach dowolnych.

Górna powierzchnia płyty może być częściowo wykonana jako krzywa w kierunku poprzecznym, a to celem przeciwdziałania wzdymaniu się płyt szklanych. Ten rodzaj wykonania jest uwidoczniiony na fig. 5, przyczem 14 oznacza część wklęsłą powierzchni, umieszczonej przy wejściu do pieca, zaś 15 — część płaską tejże powierzchni, która znajduje się za częścią wklęsłą. Na tę część wprowadza się płytę szklaną, gdy tylko zostanie ona dostatecznie ochłodzoną, aby już nie miała dążności do wzdymania się.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Płyta podstawowa do wprowadzania taflí szklanych do pieca chłodniczego, znamienna tem, że tworzące ją bloki ogniotrwałe są utrzymane w stanie zetknięcia się jednych z drugimi, zarówno w czasie ich rozszerzania się, jak i kurczenia, a to przez działanie sprężystego nacisku, działającego od zewnątrz do wewnątrz płyty.

2. Płyta według zastrz. 1, znamienna tem, że zaopatrzona jest w przechodzące przez nią w kierunku podłużnym i poprzecznym pręty metalowe, na zewnętrznych końcach których nasadzone są sprężyny śrubowe, cisnące na bloki w kierunku do wnętrza płyty.

3. Płyta według zastrz. 2, znamienna tem, że pręty przechodzą przez miejsca styku bloków i są połączone ze sobą zapo-

mocą sztab, obejmujących płytę podstawą z zewnątrz.

4. Płyta według zastrz. 1, znamienna tem, że jej górna powierzchnia jest zlekka wklęsła w kierunku poprzecznym i na części swej długości, a to w celu niedopu-

szczenia do wzdymania się szyb lub płyt szklanych w czasie ich ochładzania się.

Yvon Brancart.
Zastępca: Inż. M. Brokman,
rzecznik patentowy.

Fig. 1.

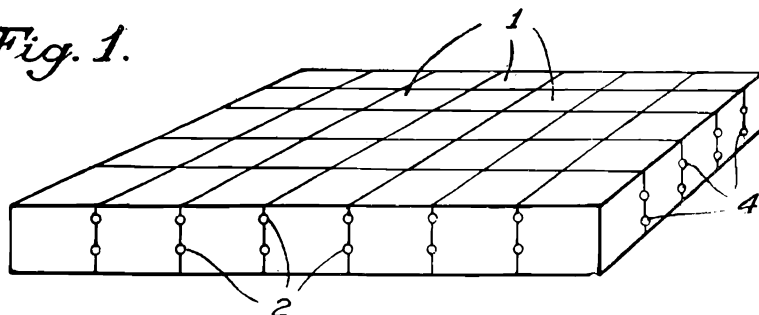

Fig. 2.

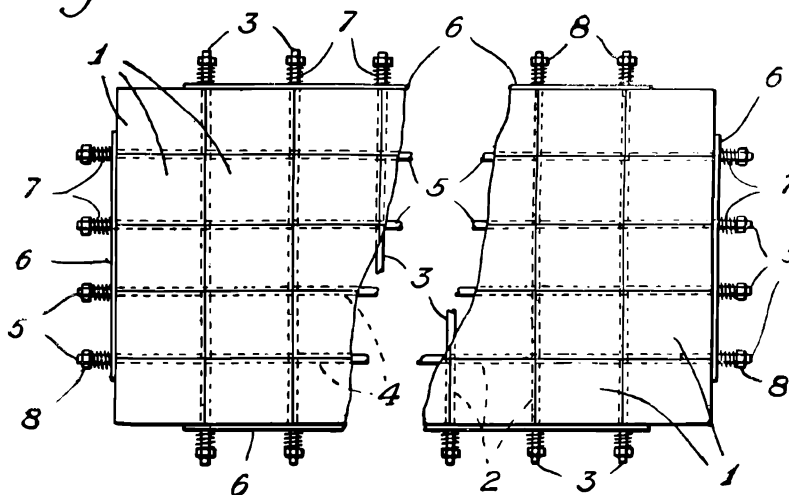

Fig. 3.

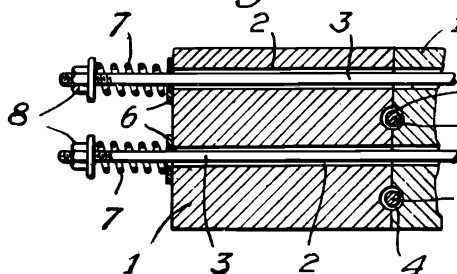

Fig. 4.

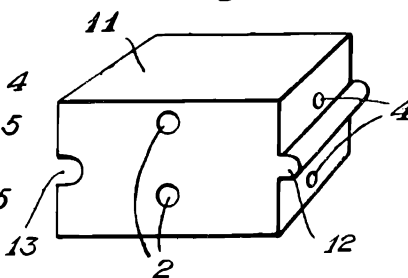

Fig. 5.

